

Dr. Josef Kalvoda:

“Vzpomínky starého novináře”

Motto:

Nevěřme nikomu na světě širém,
nemáme jednoho přítele tam,
starý boj za každým skrývá se mírem,
soucit a přízeň jsou šalebný klam. . . .

Věřme jen sobě, své práci a pili,
věřme jen svatému nadšení v nás . . .

Svatopluk Čech, *Jitřní písně* (1887)

Osmý a poslední díl “Vzpomínek starého novináře” Rudolfa Kopeckého, pojednávající o exilu od konce světové války v Evropě, je nedokončeným torsem. Autor jej začal psát v lednu 1977, ale nedopsal svůj nesmírně cenný pohled na třetí odboj. Po osmnácti měsících nemoci a neuslých návštěv do nemocnice, redaktor Kopecký zemřel v Londýně v Royal Marsden Hospital 25. listopadu 1981. Posledních sedm kapitol připravených v náčrtu přiložila k této obsažné práci jeho dcera Eva.

Jak autor píše v úvodní méně na sebe navazují. Jedná poznámce, osmý díl jeho o nedávné historii stále ještě monumentálních Vzpomínek se rozvíjející v níž sehráli roli je, jako i díly předchozí, lidé, kteří sice už většinou souborem statí, které více nežijí, ale jejichž jména vyvo-

lávají u mnohých žijících příslušníků exilu velmi silné - pozitivní či negativní - emoce. Redaktor Kopecký si je toho vědom. Poukazuje i na to, že od doby národního probuzení až do konce první republiky existovala vcelku kontinuita myšlení jednotlivých generací. Avšak od konce druhé světové války lze pozorovat velké názorové rozdíly mezi příslušníky generací mladších, zvláště mezi generací autora Vzpomínek a onou, která vyrůstala v době komunistického režimu. Tak vlna emigrantů po srpnu 1968, ač se mezi jejími příslušníky vyskytují čestné výjimky, má vcelku jiný názor a představy o národní historii a jejím smyslu, než emigranti z roku 1948, nemluvě o těch, kteří pod vládou národní fronty

nikdy nežili a kteří, jak redaktor Kopecký, se od prosovětské orientace vlády dra Beneše distancovali už od konce války.

Kopecký se dívá na vývoj událostí v poválečném Československu a exilu s určitým odstupem, spíše jako divák, než aktivní činitel. Snaží se zachytit svá pozorování střízlivým a věcným způsobem. Tudíž je jeho svědectví nesmírně důležitým zdrojem informací pro budoucího historika současného exilu a třetího odboje.

Práce, která má 229 stran, začíná kapitolou “Osudový přelom”. Byla jím druhá světová válka. Pak zachycuje situaci ve Velké Británii koncem války a popisuje začátek nové politické akce v Londýně. Mezi těmi málo exulanti,

kteří se rozhodli nevrátit se do Československa v r. 1945, panovala nejistota a zmatek. Už za války generál Lev Prchal vytvořil Český Národní Výbor a tento vydal hned po Benešově návratu z Moskvy v lednu 1944 prohlášení, jímž odmítl smlouvu se Sovětským svazem ze dne 12. prosince 1943. Ač měl přátelské styky s některými příslušníky Českého Národního Výboru, Kopecký se k této akci nepřihlásil, poněvadž chtěl zůstat nezávislým. Píše objektivně a věcně o spolupráci tohoto výboru nejprve s londýnskými Poláky a pak Sudetskými Němci. Vidí předností i slabiny této akce, o jejíž existenci většina příslušníků poslední emigrantské vlny snad ani neví.

Redaktor Kopecký vzpomí-

na rovněž profesora Františka Dvorníka, vynikajícího historika a byzantologa, a jeho pokus o vytvoření českého výboru v Londýně, který by se věnoval práci již se Národní výbor vyhýbal. Cílem tohoto přípravného výboru nebyla snaha vytvořit konkurenci generálu Prchalovi, ale držet pevnou linii proti komunistickému režimu v Československu a těm, kteří jej nejprve pomohli nastolit, po únoru 1948 se snažili přenést totalitní metody předúnorové doby do exilního života a pak snad i znova do vlasti. Tento přípravný výbor skládající se z profesora Dvorníka, dra Přemysla Papírnicka, člena redakce čs. oddělení britského rozhlasu BBC a redaktora Kopeckého se pokusil získat půjčku od polské exilové vlády, která měla velké finanční zdroje a možnosti.

Peníze bylo potřeba na vydávání časopisu. Byl to ale člen Národního výboru, financovaného tehdy polskou exilovou vládou. Vladimír Borin-Ležák, který se dozvěděl o akci prof. Dvorníka a žádosti o půjčku, a svým zásahem tuto věc zmařil. Profesor Dvorník pak odejel z Anglie

Pokračování na str. 5

naše hlasy

“OUR VOICES” - INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 1 (1026) Vol. - Ročník 29 * 15. ledna - January 15, 1983.

Kaple sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti (1129 m)

Nemohu mlčet

Nedávno dojal mě dopis naší staré krajanky, uveřejněný v jedné z našich krajských novinách. Posílala s láskou svůj skromný příspěvek na podporu našeho národního tisku a přáním, býti třeba takovou bohatou Martinou Navrátilovou. Aby mohla poslat více.

Když vynikající československá tenistka Martina Navrátilová přišla na americký kontinent, Svaz čsl. sportovců v zahraničí úpřímě ji vítal v novinách mezi sebe. Musel to odvolat, protože Navrátilová na tom trvala. A potom Martina Navrátilová začala hromadit své sportovní úspěchy a milióny amerických dolarů. V tisku a na televiz-

ních obrazovkách ve svých interview nenechala nikoho na pochybách, že její příchod do svobodného světa není motivován politickými důvody, nýbrž zápasem o větší krající chleba.

Přijeli z okupovaného domova její babička, sestra a rodiče. Aby všichni vrátili se opět domů Martinou velmi zklamání. Dala přednost basket-

balovému děvčeti, které ji učí disciplínu, před svým otcem, který jako trenér přivedl ji doma k jejím tenisovým úspěchům.

Martina Navrátilová nikdy se v zahraničí nehlásí ke svému národnímu původu. A nikdy nedala ani cent na náš exilový zápas o lepší zítřek naší domoviny.

Naše česká a slovenská krajanská a exilová společnost obvykle s hrstí sleduje úspěchy svých krajanů v zahraničí. Já osobně mívám smíšené pocity, vidím-li na obra-

zovkách a v novinách jméno bývalé Českoslovačky Martině Navrátilové.

Zdeněk Slavík

ANGLICKÝ HUMOR

Jeden z nejpозoruhodnějších dáreků našel pod vánočním stromčkem britský ministr financí Geoffrey Howe. Od sdružení výrobců vína a lihovin dostal symbolickou láhev Sherry - téměř poloprázdnou. Zbylých 42 procent obsahu si prý už ministr vybral v daních, vysvětlil mluvčí sdružení.

J. Kepler v Praze

V Praze netvořili svá vynikající díla jen přední zahraniční umělci, ale také vědci. V roce 1600 byl například k pražskému dvoru císaře Rudolfa II. pozván německý astronom Johannes Kepler. Během dvanáctiletého pobytu formuloval na základě svých pozorování první dva zákony o pohybu planet kolem slunce. Popsal je v knize “Astronomia Nova”, jejíž první vydání je uloženo ve strahovské knihovně Památníku národního písemnictví.

Významný fyzikální objev učinil v Praze Rakušan Christian Doppler, který v letech 1847-1853 působil jako řádný profesor na pražské technice. V té době vydal práci “O barevném světle dvojhvězd”, ve které formuloval tzv. Dopplerův princip: jeho pomocí lze určit v astronomii rychlost stálce a galaxií vzhledem k planetě Zemi. Právě tento princip našel největší uplatnění v současné astronautice.

Díky výbuchu odhalen kokain

Los Angeles: 16 kilogramů čistého kokainu v hodnotě 35 miliónů dolarů bylo nalezeno při vyšetřování příčin výbu-

chu v jedné exkluzivní čtvrti v Los Angeles. Je to dosud největší objevené množství této drogy v historii Kalifornie. Páry vysoce tekavých chemikálií, používaných při zpracování kokainu se vznítily a plameny zničily část budovy.

Anketa Našich Hlasů Jak jsme šli: 1938-1983...

Redakce “Našich Hlasů” vyhlašuje anketu čtenářů ve které by všichni bývalí občané ČSR popsali svými slovy jak odcházeli (či utíkali) z Československa.

Myšlenku zapsat a časově registrovat zajímavé příběhy (i “nezajímavých”) emigrantů, sledujeme už několik let. S anketou přicházíme až nyní proto, že už odezněly emoce.

Každý, kdo odešel z Československa má právo zúčastnit se ankety a svůj odchod popsat, včetně důvodů, které je k odchodu vedly. Přednost dáváme přímým účastníkům; - jen výjimečně akceptujeme zážitky napsané jinou osobou, která je od přímého účastníka slyšela.

Každý účastník ankety má právo k otřesení svého příspěvku. Příspěvky nejsou limitovány ani časem, ani politickými, či ekonomickými, nebo osobními a národnostními důvody.

Redakce “Našich Hlasů” si vyhrazuje právo použít jen příspěvků originálních čitelných adresovaných do této ankety. Příspěvky mohou být redakčně zkráceny, nebo upraveny, aniž by byl změněn smysl a faktologické údaje. Zasláné příspěvky se nevracejí.

Píšte na adresu redakce “Našich Hlasů”, s označením “ANKETA 1983”.

Norsko je nejvěrnějším spojencem v NATO

Norsko má 4.1 miliónu obyvatel a 42.000 mužů v moderně vyzbrojené armádě. V přepočtu na obyvatele má nejsilnější armádu ze všech zemí NATO. Pravidelně poskytuje své území pro spojenecké manévry.

V pondělí norský parlament schválil finanční příspěvek Norska Severoatlantickému paktu. Z těchto prostředků, jež postupně schvalují členské země NATO, chce atlantická aliance modernizovat či nově vybudovat vojenské objekty, letiště, dopravu, ubytovny a další zařízení v souvislosti s plánovaným rozmístěním nových amerických jaderných raket v západní Evropě. I v mnoha dalších směrech mohou být generálové a politici z bruselských štábů spokojeni s vojenskou politikou vlády v Oslo. Norská armáda nakupuje americké bojové letouny F-16 (celkem jich už objednála 52), francouzsko-americko-západoněmecké protiletadlové řízené střely Roland II, západoněmecké tanky typu Leopard, britské vrtulníky Sea King a další moderní výzbroj. Důležitým a z hlediska NATO i Pentagonu vítaným rozhodnutím norské vlády bylo i přijetí plánu na výstavbu velkého skladiště těžkého vojenského materiálu

v Tronvelagu v severní části země. Po naplnění skladišť tu budou uchovávány dopravní prostředky, dělostřelecká výzbroj, pohonné hmoty a munice určené k vybavení kompletní brigády americké námořní pěchoty o síle 10.000 mužů. Stejný sklad umožní v případě válečného konfliktu vybavit šest eskader "spojeneckých mobilních sil" paktu NATO.

V rámci plánu na posílení severního křídla Severoatlantického paktu v případě války se pravidelně nacvičuje přesun amerických jednotek letecky a po moři do Norska a rozvinutí spojeneckých bojo-

vých operací.

Počítá se s tím, že posily by se sem přesunuly nejen ze Spojených států, ale také z Kanady, Británie a Holandska. Ne náhodou si možnost pravidelné účasti na manévrech v Norsku pochvaloval i vrchní velitel vojsk NATO v severní Evropě, britský generál Anthony Farrar-Hockley: "Pravidelná cvičení na norském pobřeží byla velmi užitečná pro královskou britskou námořní pěchotu během války v jižním Atlantiku, kde našla stejné podmínky."

Z československého tisku
Nevyhlášená válka proti Afghánistánu

K Reaganovu prohlášení

Washington: Prezident USA R. Reagan dal ve svém prohlášení jednoznačně najevo, že USA budou pokračovat "v nevyhlášené válce" proti Afghánské demokratické republice a bránit politickému urovnání afghánského problému, píše zpravodaj TASS A. Ljutij z Washingtonu. Šéf americké vlády napadl znovu bratrskou pomoc SSSR afghánskému lidu, která se stala předmětem vnějšího vměšování, a netajil se tím, že USA budou i napříště dělat vše pro to, aby odstranily zákonnou vládu sverchované ADR. R. Reagan všemožně vychvaloval činnost banditů, vycvičených instruktory CIA a vyzbrojených Spojenými státy, kteří rozsévají zkázu a smrt v celém Afghánistánu.

USA prý na tyto "udatné lidi" nezapomenou. Tyto výroky nelze hodnotit jinak, než jako slib Bílého domu podstatně rozšířit pomoc a podporu bandám hrdlořezů, kteří podnikají z pakistánského území krvavé nájezdy na Afghánistán. Podle údajů tisku dosahuje tato "pomoc" pouze z USA deseti miliónů dolarů. Vzhledem k těmto faktům znějí poněkud pokrytecky Reaganova slova, že prý USA se snaží urovnat afghánistánskou otázku jednáním.

Skutečného urovnání, jak to nejednou navrhla vláda ADR, může být dosaženo jedině za podmínky úplného zastavení ozbrojené agrese proti Afghánistánu a respektování jeho územní celistvosti a sverchovanosti, píše zpravodaj TASS.

Co říká druhá strana:

The New York Times uveřejnil 20. prosince m.r. zprávu, datovanou den před tím v pakistánském Islamabadu, že afghánský generál Chulam Siddiq Mirakay, který uprchl do Pakistanu, prohlásil, že "branné jednotky Kuby, Vietnamu, Bulharska, Československa, a Německé Demokratické Republiky bojují proti afghánskému lidu po boku Ruské armády."

NATO zvýší zbrojení

Brusel: Evropské země NATO podstatně zvýší v příštích letech konvenční zbrojení a již v roce 1983 zavedou nové druhy konvenčních zbraní. Je to rozhodnutí ministrů obrany. Již v příštím roce budou posílány země NATO o 450 nejmodernějších tanků a 550

dalších obrněných vozidel, 32 válečných lodí všeho druhu, 270 bitevních letounů a 50 tisíc protitankových raket. Vojska NATO mají být vybavena i novou spojovací technikou a účinnějšími systémy pro zajišťování letadel a ponorek.

Trest smrti za velezradu

Varšava: k trestu smrti za vlastizradu odsoudil ve čtvrtek 15. prosince m.r. soud varšavského vojenského okruhu bývalého velvyslance PLR v Japonsku Zdzisława Ruraze. Rozsudek byl vynesen za jeho nepřítomnosti. Z. Ruraz 23. prosince 1981 svévolně opustil diplomatický úřad v Tokiu a požádal o politický azyl v USA. Tam se aktivně podílel na šíření nepřátelské protipolské kampaně a hanobil svou vlast. Bývalý polský diplomat byl rovněž uznán vinným z vyzrazení státního a vojenského tajemství. Tolik zpráva z Varšavy.

Moskva protestuje

Moskva: Všeřazová ústřední rada odborů v Sovětském svazu rozhodně odsoudila diskriminační akce amerických úřadů, které letos v září až listopadu odmítly vydat vstupní víza dvěma sovětským skupinám turistů. Členy skupin byli sovětsí pracovníci a odboroví funkcionáři, uvádí se v prohlášení Všeřazové ústřední rady odborů, které bylo zveřejněno. Tento krok připomínající období studené války, má ještě více zhoršit sovětsko-americké vztahy a je v přímém rozporu se Závěrečným aktem z helsinské konference. (Konečně v USA dostávají rozum.)

Prezidentova výzva teroristům

Lima: Peruánský prezident Belaúnde Terry vyzval v neděli teroristy z maoistické organizace, která si říká "Světla stezka", aby se vzdali a zabránili tak dalšímu krveprolití.

Podle oficiálních zpráv jsou příslušníci této organizace jen za minulý rok odpovědní za smrt 36 policistů a 75 civilistů v Peru. Prezident rovněž potvrdil, že vyslal do provincie Ayacucho, kde v posledních dnech teroristická činnost této organizace značně zesílila, armádní jednotky, které mají přispět k opětovnému nastolení zákonnosti v této oblasti. Prezident řekl, že v případě potřeby předá vláda kontrolu nad provincií ozbrojeným silám.

Vojenská pomoc USA Egyptu

Kahira: Ministr obrany Spojených států C. Weinberger přislíbil Egyptu veškerou vojenskou pomoc, kterou si bude přát. V interview kahrského deníku Al-Achbár však připustil, že vláda prezidenta Reagana naráží při prosazování vojenské pomoci pro různé státy na potíže v americkém Kongresu. Měsíc před plánovanou návštěvou egyptského prezidenta H. Mubara-

Projev Zdeňka Slavíka
nad rakví politického vězně

Ing. Aloise Macnara

Naše paní Macnarová,
přijměte od nás, bývalých politických vězňů,
naši hlubokou soustrast.

Řady politických vězňů v exilu pomalu řídnou. Doprovodili jsme před časem našeho bratra Josefa Hrubého, Emila Talacko, Jozefa Kovačiše, potom dr. Karla Kocho, Vojtu Gyuračku a později tajemníka K-231, Jaroslava Brodského.

Dnes jsme se přišli rozloučit s bratrem Aloisem Macnarem.

Odchody politických vězňů nejsou jen zákonitým procesem stárnutí, ale především také následky tolika dlouhých let ztrávených v tak tvrdých podmínkách věznic a koncentračních táborů. Součástí utrpení která ve své zlobě a třídní nenávisti dokáže připravit člověk - člověku.

Ing. Alois Macnar byl člověk úspěšný. Masarykovská škola první republiky dala mu dobré vzdělání. A poznamenala jeho další život.

Macnar byl vždycky demokrat. Se silným smyslem pro právo a sociální spravedlnost. S velkým vlasteneckým cítěním.

Jako příslušník mladé české inteligence dostal se brzo do konfliktu s nacistickým okupantem. Byl zatčen a dlouhá léta čekal na smrt v gestapáckých mučirnách a koncentračních táborech. Síla jeho intelektu a pevného zdraví zvítězila nad vědeckým terorem národního nepřitele.

Vrátil se opět do osvobozené vlasti a Čsl. státní film řadu let profitoval z jeho odborných kvalit. A Alois Macnar rád rozdával své umění, radost a krásu svým lidem.

Pak stačil jediný den sychravého měsíce února 1948 - a byly ukončeny jeho umělecké a politické naděje. Velmi brzo, násilím nastolený komunistický režim, zbavil ho umělecké tvorby.

A potom Alois Macnar prožíval znovu všechno to bezpráví a násilí, jako ostatní většina demokratické opozice národa. Šel do aktivní činnosti proti novému okupantu. Protože to pokládal za svoji osobní a národní povinnost. Byl zatčen a odsouzen.

Následovala zase vězeňská léta, znovu zápas o život, zdraví - a šťastnější zítřek národa. . . Tentokrát v komunistických věznicích a koncentračních táborech vlastní domoviny.

Na vězně Lojzu Macnara navždy bude vzpomínat dlouhá řada jeho spoluvězňů. Pro jeho statečnost, osobní čest - a jeho životní optimismus.

Alois Macnar nemohl žít v nesvobodě. Při sovětské agresi proti Československu v roce 1968 využívá dočasné desorganizace státního aparátu a odchází s tisíci dalšími do exilu. Aby zde pokračoval v práci pro šťastnější zase zítřek svého národa.

Také ve svém novém, kanadském domově, uplatňuje Macnar své osobní kvality. Velmi brzo buduje dobrou existenci pro sebe a svoji rodinu. A stává se úspěšným občanem nové země. . . A nikdy nezapomíná na svoji dnes politicky znásilněnou a vojensky okupovanou vlast.

Ing. Alois Macnar byl dvakrát vinen. Vždy se společným jmenovatelem: chtěl svobodu pro svůj národ.

Ing. Alois Macnar měl ve svém životě dva, tolik si podobné nepřátele. Zákeřnou rakovinu - a mezinárodní komunistismus. Tomu prvému nepříteli podlehl. Nad tím druhým odnáší si dnes na věčnost své osobní vítězství. Protože žil život statečný a spravedlivý.

Budíž mu tato dobrá, kanadská země lehkou.

ka v USA poukázal Weinberger také na těsné vztahy mezi USA a Egyptem. Vojenská pomoc USA Egyptu bude činit v tomto roce 1,3 miliardy dolarů a v roce 1984 se má zvýšit na 1,7 miliardy dolarů. Hospodářská pomoc dosahuje průměrně ročně částky 1 miliardy dolarů

Blokáda Gibraltaru skončila

Gibraltar: Španělská pohraniční stráž otevřela bránu, která 13 let uzavírala cestu mezi Španělskem a britskou kolonií Gibraltarem. Rada obyvatel kolonie se tak mohla

po mnohaletém odloučení vydat za svými příbuznými žijícími ve Španělsku.

Dosud smely branou projíždět jen sanitní a pohřební vozy. Ostatní spojení bylo pouze námořní a leteckou cestou.

Ačkoliv Londýn pohlíží na rozhodnutí nové španělské vlády jako na přiznání neúspěchu blokady, Španělsko nadále trvá na svém právu na území Gibraltaru. Zároveň je rozhodnutí nesporným důkazem dobré vůle a touhy Španělska po konstruktivních rozhovorech s Británií.

PŘEDPLÁTE SI
"NAŠE HLASY"

ÚVAHY

Minulý týden nám Auditor General "hlavní účetní" Kanady, **Mr. Kenneth Dye**, řekl jak si Kanada přibližně stojí. Nemohl nám všechno říci, a sice z důvodů, že od některých mamutích korporací nedostal řádné vyúčtování. Ale ono stačí co nám všechno prozradil. Sice viděl jsem pana vrchního účetního o týden později na televizi před panelem čtyřech různých ekonomických zpravodajů, ale byl už jaksi na otázky odpověďmi skoupý, asi pan Kenneth Dye si trochu rozmyslel co všechno nám po pravdě řekl týden předtím a držel se přísloví "že je bližší košile nežli kabát".

O některých věcech, co jsem zachytil se zmíním: Vláda má spravovat 306 vytvořených federálních Crown Corporations, ale dodal, že vláda ani parlament nemají přes tyto korporace přehled (i když jsou státní). Řekl, že korporace zaměstnávají více lidí než sama vláda bez vojáků a federální policie. Tyto Crown Corporations jsou velmoc ve státě, které za jeden rok utratí 34 miliard dolarů a jsou tak neohospodárné, že jemu to připadá jako ledovec v moři, který je přehledný jenom svým povrchem, ale hlavní hmotnost ledovce je pod hladinou moře, a na ten se nevidí.

Některé vládní společnosti mají být kontrolovány, jelikož prodávají už několik roků a budou prodávat dále, nebude-li sjednána náprava. O těchto ztrátových korporacích jsem v parlamentu neslyšel nikdy žádnou debatu.

Auditor General doporučuje parlamentu, že se nemají podporovat společnosti z peněz poplatníků, které jsou úplně před bankrotem. Například, vláda půjčila jedné společnosti 2 2.700.000,00 dolarů, jenom několik dnů před vyhlášením bankrotu a peníze si ponechala nejmenovaná banka, která s touto korporací měla co do činění, čili banka nepřišla o žádné peníze, jenom pracující občané Kanady ztratili dva milióny sedm set tisíc dolarů a takových případů podle pana auditora je hodně.

Prozradil, když jsou dobré konekce, jak se mohou lehce vydělat pěkné peníze je-li vytvořena Crown Corporation. Mr. Dye řekl, že Cape Breto Development Corporation dostala roku 1981-82 o 57 miliónů dolarů více než utratila, ale parlament se nedozvěděl co se vlastně s těmi 57 milióny dolarů stalo.

Druhá mamutí Crown Corporation s honosným jménem Canadian National Marine, která má stavět také lodě měla od vlády přebytek bezúročných peněz, tak dala peníze do banky na special account a pobírá ročně úroky \$4.800.000 dolarů a nejkrásnější na tom je, že člověk který tento aranžment přý vymyslel, dostal za to 163.000 dolarů. Tak se dělají peníze podle zprávy vrchního účetního Kanady. Na okraj je ještě nutno říci, že od roku 1979 dostala tato společnost C.N. Marine 535 miliónů dolarů na deficit pro převážení občanů na lodích a lodičkách mezi ostrovy a ostrůvky (Ferry). Tyto peníze jsou bez řádného vyúčtování.

Toto je socialistické státní hospodářství Kanady!

E. Sypták

Ze světa

* **Kolumbijská vláda** prezidenta Belisaria Betancura vyhlásila na 50 dní "výjimečný hospodářský stav" v zájmu řešení těžké finanční situace země.

* **Kapacita oceláren v USA** byla ve třetím čtvrtletí m.r. roku využita z pouhé jedné třetiny. Tuto pro ekonomiku USA ne příliš radostnou informaci přinesla americká televizní stanice CBS.

* **Slavná Pinkertonova** detektivní kancelář je před zánikem. Na základě transakce za více než 160 miliónů dolarů ji pohltí americká firma Brands.

* **Po čtyřletém pátrání bylo nalezeno 400 filmových snímků** s populární dvojicí Stanem Laurelem a Oliverem Hardym. Pátrači museli mít notnou dávku fantazie, neboť některé koutouče sběratelů důmyslně zakopali v kufru pod koleje až na Aljašce.

* **Neapolská policie** zatkla tři muže, kteří si udělali výnosný obchod z krádeží květin na městském hřbitově. Jakmile návštěvníci uložili květiny na hrob a vzdálili se ze hřbitova, tři podnikavci je prodávali novým příchozím.

* **Nikoli s větrem v zádech**, nýbrž se sluncem nad hlavou se vydal australský automobilový závodník L. Perkins na pátém kontinentu. Svůj závodní vůz totiž vyměnil za automobil na sluneční pohon.

* **Japonská vláda** rozhodla snížit dovozní cla na řadu druhů zemědělských a průmyslových výrobků, které do "země vycházejícího slunce" vyváží USA a země EHS.

* **K sedmi letům vězení** odsoudil turinský soud bývalého velitele italské finanční policie generála R. Giudiceho. Odsouzený, který odpovídal za boj proti finančním přečinům, sám prováděl nejrůznější finanční machinace, podplácel a padělal dokumenty.

* **Na dva roky vězení a ke stu ranám bílým** odsoudil budoucí svobodnou matku D. Neenovou soudní tribunál v pákistánské Severozápadní pohraniční provincii. Trest za "nelegální mateřství" bude proveden veřejně po porodu.

* **24. prosince m.r.** zemřel v Paříži ve věku 85 let básník a spisovatel L. Aragon. Je považován za jednoho z tvůrců surrealismu.

* **112 narozeniny** oslavila zřejmě nejstarší žena v USA S. Brunsonová z města Rooseveltu ve státě New York. Nekouří, nepije, ale jak sama přiznala, má ráda dobré jídlo.

* **V Madridu bylo oficiálně oznámeno**, že po požití zá-

Pro ty, kteří rozšiřují pochybné zprávy o J. Peterkovi.

MINISTERSTVO VNITRA ČSR

Civilní správní úsek, U Obecního domu č. 3, Praha 1 - PSC 112 20

VS/3-57/2783/78

13.6.1978

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky o d - n í m á podle § 14a odst.2 zák.č. 39/1969 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 124/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje cit. zákon, státní občanství České socialistické republiky a tím podle § 1 odst.2 cit. zákona i státní občanství Československé socialistické republiky, Jiřímu P e t e r k o v i, nar.19.7.1940 ve Frýdku - Místku, v ČSSR posledně bytem ve Frýdku - Místku, ul. Elišky Krásmohorské č. 151, nyní v Kanadě, Toronto 3, 1387 Queen Street.

O d ů v o d ň ě n í :

Podle § 14a odst.2 zák.č. 39/1969 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 124/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje cit. zákon, může ministerstvo vnitra České socialistické republiky odejmout státní občanství České socialistické republiky a tím podle § 1 odst.2 cit. zákona i státní občanství Československé socialistické republiky občanovi, který se zdržuje v cizině nepřetržitě 5 let bez platného československého dokladu, opravňujícího k pobytu v cizině.

Provedeným šetřením a ze spisového materiálu bylo zjištěno, že Jiří Peterka vycestoval z Československé socialistické republiky dne 5.9.1969 na 4 denní turistický zájezd do Francie. Z tohoto zájezdu se již do Československé socialistické republiky nevrátil a od 10.9.1969 se zdržuje v cizině bez platného československého dokladu, který by jej k pobytu v cizině opravňoval. Tím splnil zákonnou podmínku pro odejmutí státního občanství. Bylo proto rozhodnuto, jak shora ve výroku uvedeno.

Proti tomuto rozhodnutí může být podle § 61 zák.č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), podán do 15 dnů po jeho oznámení rozklad ministru vnitra České socialistické republiky prostřednictvím odboru vnitřní správy národních výborů ministerstva vnitra České socialistické republiky.

Auditor odboru :

Dr. Oldřich B a n t l

Pro veliký úspěch a zájem krajanů

FARNOST SV. VÁCLAVA V TORONTĚ bude znovu promítat český historický film z pražského prostředí z doby r. 1610

ROZINA SEBRANEC

ve kterém hrají známí herci:

Marie Glázrová, Zdeněk Štěpánek, Ladislav Boháč, Jan Pivec, Stanislav Neuman, Zdeňka Baldová, František Kreuzman, Ferenc Futurista, Sáša Rašilov a další.

Film je v české verzi s anglickými titulky a promítá se na velkém plátně.

Úterý 22. února 1983

a

čtvrtek 24. února 1983

vždy v 19:30 hod.

v Hale sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto. Ont.

vadného oleje, který byl na trh dodán v loňském roce, zemřelo celkem 381 osob a 19.000 lidí je těžce postiženo.

* **Policejní úřady** v Pakistánu zabaveno 1090 kilogramů heroinu, což je víc než ve všech ostatních zemích světa dohromady ve stejný uplynulý čas.

* **Sněmovna reprezentantů** amerického Kongresu schválila závratnou sumu přes 230 miliard dolarů na vojenské výdaje v roce 1983.

* **Francouzští řidiči** budou v příštím roce tankovat benzín s přísadou metyl - nebo etyl - alkoholu. Toto opatření má zmenšit spotřebu dovážených naftových produktů.

* **Zvláštní politický výbor** 37. zasedání VS OSN vyzval Izrael, aby se vzdal plánu na výstavbu kanálu, který by měl spojit Středozemní a Mrtvé moře. Příslušnou rezoluci schválilo 101 států, pouze USA a Izrael hlasovaly proti.

* **V Bruselu** začaly rozhovory mezi Británií a Španělskem o budoucnosti Gibraltaru.

* **Denně je ve světě ukradeno** 400-500 uměleckých děl a předmětů. K tomuto počtu dospěli dva francouzští kriminalisté, kteří se podrobně zabývají tímto druhem zločinosti.

* **V jihoitalském městě Avelinu** skončil 23. ročník mezinárodního filmového festivalu. Československá kinematografie na něm získala zlaté medaile za filmy "Hádí jed" a "Sklenný dům" a stříbrnou

medaili za film "Hodina života".

* **Japonsko bude dále upevňovat** své vztahy s USA a velmi posilovat a modernizovat armádu. Řekl to v rozhovoru pro časopis Time nový předseda japonské vlády J. Nakasone, který byl v minulosti už také ministrem obrany. Nakasone dodal, že jeho prvním zahraničně-politickým úkolem bude sejit se s prezidentem R. Reaganem.

Pobočky: "HIGH PARK" - "REXDALE"
Office: 2096A Dundas St. West, 536-7887

VYUČOVÁNÍ: na všechny hudební nástroje

Suzuky metoda pro housle a klavír

Zpěv (přípravka, lekce) škola, sbor, zpěvu

Sbory (dětský, ženský, mužský)

Vokální a instrumentální ensemble

Škola baletu a dramatu pro děti i dospělé

Vyučují profesionální a zkušení pedagogové. Začátek

studia v každé době věku. Zápis osobně.

Koncerty, divadlo, umělecké soutěže atd.

Přijímám přihlášky do pěv. sborů.

Zájemci o sborový zpěv, přihlaste se.

Král, Anna a já

Tentokrát pro změnu z jiné strany. - Je tomu už hezká řada let, co žila v Anglii žena. Jmenovala se Margaret Landon. Jednoho dne se jí náhodou dostaly do rukou osobní zápisky její krajanky Anny Harriett Leonowensové; tak ji zaujaly, že vzala pero a napsala knihu, kterou nazvala Anna a král ze Siamu. Kniha měla veliký úspěch a stala se podkladem všeho možného, především muzikálu pánů Rogerse a Hammersteina, který po řadu let dominoval newyorské Broadwai. Také byla nejednou zfilmována, naposled s Yul Brynnerem a krásnou Deborah Kerr.

Není tomu dávno, co jsem byl v Thajsku.

První cesta z hotelu Hyatt, kde jsme byli se ženou ubytováni, vedla do královského paláce.

stál dlouhý, ze dřeva vyřezávaný stůl, kolem něho dvě řady zlatených židlí. V jedné z nich seděl král, v ostatních důmý jeho dvora a několik kněží.

všiml, že všichni už dávno odešli a já osaměl. Ticho tu bylo jako v kostele, jen zvenčí, z oranžerie, bylo slyšet líbezný plačí zpěvy. Zavřel jsem oči a snažil se myšlenkami vrátit zpět o jedno století a představit si, jak tu stála, právě zde kde stojím já, a zdálo se mi, jako kdybych slyšel šustot ženských sukní, její hlas a nesmělý šepot dětských hlasů, tajený smích. Vrznutí dveří mne vrátilo skutečnosti. Někdo vešel a oznámil, že sloni už čekají.

Anna byla Angličanka, její manžel mladý důstojník britské armády, posádkou v Singapuru. Když bylo Anně sedmadvacet let, manžel náhle zemřel a zanechal ji ve světě samotnou se dvěma malými dětmi a žádným peněz. Po krátký čas se jen tak protloukala, později se pokusila vést školu pro děti důstojníků z povolání. Všecko by bylo v pořádku, nebýt toho, že důstojníci velmi rádi zapomínali platit školné. Takže, když ji siamský král prostřednictvím svého konsula nabídl místo guvernanky královských dělí, s radostí nabídku přijala. Dcerku poslala s přáteli do Anglie a sama s pětiletým synkem se vydala na cestu.

Není mým úmyslem psát stručný obsah filmu, který většina čtenářů jistě viděla. Jinak každý, kdo film neviděl a měl by o něj zájem, jistě se bude spíš nebo později v

kořmo, ale vrátil se čilý jako rybička s matkou do Anglie. Etcetera, etcetera, etcetera.

A jsme u konce, neboť návratem domů končí kniha Margaret Landonové. Velká škoda, že další osudy této výjimečné ženy zůstávají zřehadou. Kdesi jsem četl, že s rodinou emigrovala do Kanady a zemřela někdy v roce 1915 v Montrealu. Co se s dětmi stalo je rovněž hádankou.

Nakonec jen to, že film

"Král a já" nebyl v Thajsku nikdy promítán. Anna řekla králi, že je barbar. A to jí Siamci nikdy neodpustí.

Poznámka redaktora:

V království bílého slona, v hlavním městě Bankoku, jsem na mezinárodním leteckém dnu v r. 1947 předváděl leteckou akrobacii. Měl jsem tu velkou čest se tam střetnout se tam s odvazným sportovcem - princem Birem, který byl známou osobností i v Československu jako rychlý

automobilový závodník a účastník Masarykova okruhu u Brna. Tam také princ Biro v posledním závodě jel obrovskou rychlostí na své Masse-rati a ve třetím kole havaroval. Vůz se vznal jako pocho-deň a z něj vyskočil usmívající se princ Biro. Tentýž princ mé akrobatické skupině dělal hostitele a průvodce v královském paláci a v městě Banko-ku. Viděl jsem veškerou krásu kterou popisuje kolega Hanzlík. (Milo Komínek)

Autor tohoto článku, Richard Hanzlík s manželkou Marií v Thajsku (Siamu).

Palác nás nezklamal ani v nejmenším. Sotva jsme prošli dvojíto bránou, ocitli jsme se na rozsáhlém nádvoří a stali se svědky nevidané krásy. Jako by člověk zavítal do zcela jiného světa. Kam se podíval, všude samé zlato. A věže a věžičky a střížky s prejzami pestrých barev a dračí hlavy, to všechno pozlacené! Další nám prozradila průvodkyně, lépa dívka s mandlovýma očima a hedvábnou pletí, co vám mám povídat: ta pozlacená věž po levici patří královské kapli Smaragdového Buddha, celá ta skupina budov kolem ní zove Mahamontien, ta další, po pravici, Dusit-Mahaprasad, z níž pak pavilon Čakri s trůnní halou a Amarindra s audienční síní, kde patříme na královský trůn, rovněž ze zlata, jsou snad ze všech krás tu nashromážděných ty nejkrásnější. Onu skvostnou budovu před skupinou Dusit pojmenovali Abrornbhimok; před třiceti lety ji rozebrali a poslali do Bruselu na světovou výstavu, aby se tu stala pavilonem Thajska. A tam, ano, tam za tou vysokou zdí, byl harém krále Monkuta s devíti tisíci žen . . .

V paláci, nedaleko královské kaple Smaragdového Buddha, stojí okrouhlá stavba, částečně skrytá v háji cesmín, oranžovníků a palm.

"Když jsem vešla," píše Anna ve svém deníku, "zůstala jsem stát u dveří a se zatajeným dechem pozorovala tu vši nádheru. Zdi byly pokryté malbami s motivy ze života Buddha. Uprostřed sálu, na mozaikové podlaze,

Věž královského paláce v Bankoku (pozlacené 24 karáty).

Bohužel hodně se tu od té doby změnilo: se zdi zmizely malby i velký obraz Buddha, rovněž po stole a židlích ani památka. Zůstaly jen holé zdi a notně ochuzená mozaiková podlaha.

A na zdi školní tabule, hodně ohlodaná zubem času. Zde jsem se zastavil a stál před ní a stál a ani jsem si ne-

televizi opakovat. Jen jedno bych rád dodal: nevěřte všemu, co ve filmu uvidíte; hollywoodská továrna na sny - víte, co myslím. Také osudy lidí neodpovídají zcela pravdě, jako například to, že král Monkut nezemřel v Annině přítomnosti, ale asi rok po jejím odchodu. Také její chlapec se nezabil při vyjíždě

Významná služba učitelům a profesorům v exilu

Je to knižní novinka Jožky Pejškara "POSLEDNÍ POCTA", která je památkou na čs. exulanty, zemřelé v letech 1948-1981. Kniha byla neobyčejně příznivě přijata recenzenty tisku a rozhlasu, kteří se shodují v tom, že kniha bude dobře sloužit jako učební pomůcka:

profesorům politických a sociálních věd, slavistiky (literatura) dále učitelům a profesorům výtvarného a hudebního umění.

Už v 1. svazku knihy, která vyšla v curyšské Konfrontaci je uvedeno 560 knižních titulů od více jak šedesáti autorů, spisovatelů, publicistů a vědeckých pracovníků. Podstatnou část tvoří díla jinojazyčná; v angličtině, francouzštině, němčině, španělštině, portugalštině a j. Zastoupena je též technická literatura.

Redaktor kulturní redakce rozhlasové stanice Svobodná Evropa v Mnichově, Jaroslav Dresler v obsírné recenzi o "Poslední poctě" vysíláné 20. 7. 1982 uvedl, mimo jiné:

"Kniha má ve třech svazcích zhodnotit práci a život asi tisíce zemřelých příslušníků čs. demokratického exilu, kteří přišli na Západ po komunistickém puči v únoru 1948. Jsou mezi nimi proslulá jména: matematik světového významu Václav Hlavatý, spisovatel Egon Hostovský, Josef kardinál Beran, první předsedkyně Československého Červeného kříže dr. Alice Masaryková a mnozí další.

. . . Každý z jmenovaných v knize je dokumentován několikařím způsobem: po životních datech následuje životopis a pak sbírka materiálů. U kardinála Berana uveřejňuje Pejskar tyto články: Kardinál na koncilu o náboženské svobodě a o kardinálových cestách do Spojených států, Kanady a Irska. U hesla Ferdinand Peroutka nacházíme kromě životopisu a dvou kratších výroků nekrolog, vysíláný Svobodnou Evropou, a rozsáhlý Peroutkův článek: "V dobách bouřlivých jsme se narodili, v němž se autor po mnoha letech vrací k látce svého "Budování státu" a píše o vzniku Československé republiky.

Při výběru článků, jako je na příklad Peroutkovo pojednání o budování republiky, sledoval Pejskar několik cílů. Chtěl charakterizovat zesnulého typickým příkladem a pokud možno méně známým nebo zapadlým textem, a zároveň vytvořit v souboru svých tří knih čítanku, která by poskytla materiál k nejruznějším otázkám české a československé historie od počátku po dnešek. - Tak tu nacházíme zvláště práce o vzniku státu, o prvním a druhém odboji, o komunistickém puči, o pražském povstání a mnoha jiných důležitých otázkách.

Redaktor Jaroslav Dresler se pak dlouze zabývá kapitolou Pejškara Poslední pocty o literatuře. Konstatuje:

"Nejrozsáhlejší literární heslo věnuje

Jožka Pejskar Egonu Hostovskému, od jehož smrti ve Spojených státech uplyne v příštím roce deset let. Po stručném životopise přináší bibliografii, v níž jsou nejen původní vydání Hostovského prací, ale i soupis překladů do celé řady jazyků. Následuje Hostovského polemika s literárními stalinisty v Československu, vysíláná před lety Svobodnou Evropou, a referát Jana Čepa o Hostovského románu "Všeobecné spiknutí". Závěr hesla tvoří jubilejní článek k Hostovského šedesátinám z exilového tisku."

Dresler potom vyzvedává, že v Pejskarově knize jsou spisovatelé, kteří jsou československé veřejnosti neznámí, jako například Jan Kolár, narozený roku 1923 v Praze a zemřelý roku 1979 v Lucembursku, který začal publikovat teprve v exilu a své romány psal francouzsky. Jeden z nich byl odměněn velkou pařížskou literární cenou a všechny se překládaly do němčiny, angličtiny, španělštiny a portugalštiny. Dresler pak pokračuje:

"Z dalších neznámých anebo v Československu málo známých autorů zaznamenává Pejskar například výtvarného historika Jaroslava Jiru a otiskuje jeho článek k 70. narozeninám malíře Josefa Šimy, dále kdysi populárního autora Jana Klecandu, literární jménem Jana Havlasu, autora desítek lidových románů, básníka Jaromíra Měšťáka, esejistu Ladislava Radimského, autora aforismu Milana Růžičku, prosaika Vladimíra Štědrého, básníky Jiřího Škvora-Pavla Javora, Roberta Vlacha a četné jiné. V této kapitole bude Pejškara práce nezbytnou pomůckou pro literární historiky, protože v mnohem doplňuje oficiální československé spisovatelské slovníky."

Význam Pejškara práce - zdůrazňuje Jaroslav Dresler - podtrhuje předmluva britského diplomata a univerzitního profesora Sira Cecila Parrotta, který byl v letech 1948-1950 kulturním atašé britského velvyslanectví v Praze a v letech 1960-1966 britským velvyslancem v Československu.

Kniha "POSLEDNÍ POCTA" je vázaná, rozměrná (28 x 31 cm), z části ilustrovaná grafikem K. Matějovským ze Ženevy, má dvousloupcovou sazbu, na hřbetu a titulní straně zlatá písmena, přes padesát fotografií čelných zemřelých exulantů. Má více než 300 stran velkého formátu a vyrobena v Curychu z nejkvalitnějšího materiálu.

Vydala: KONFRONTATION AG SA
Werdhölzlistrasse 14
CH - 8102 Zurich

Piráti v průlivu

TANKERY V NEBEZPEČÍ

Tokio: Již devět japonských obřích tankerů padlo v letošním roce do rukou pirátů, kteří operují v Malackém průlivu mezi Malajským poloostrovem a indonéským ostrovem Sumatrou.

Podle zprávy Japonského sdružení lodářů, která byla zveřejněna v Tokiu, útočí po zuby ozbrojení piráti zejména proti vysoce automatizovaným plavidlům s máločlen-

nou posádkou.

Bandy zločinců využívají obtížných plavebních podmínek v Malackém průlivu, kde jsou tankery nuceny snížit rychlost, aby se vyhnuly nebezpečným měčinám. Místní tisk nevylučuje, že piráti udržují spojení s organizovaným mezinárodním podsvětím, protože mají většinou překvapivě přesné informace o časovém režimu plavby jednotlivých lodí i přehled o kvalitě a

množství nákladu.

Japonský list Asahi napsal, že malajské, singapurské a indonéské úřady chtějí přjmout radikální opatření, která by měla zvýšit bezpečnost námořní dopravy v této obávané oblasti.

OPRAVNA AUT NA PRODEJ

411 Lakeshore East,
Mississauga, Ontario,

Volejte: Z. Prajza
TEL.: 274-4777

'Vzpomínky starého novináře'

Pokračování ze str. 1

do Spojených států, kde se věnoval vědecké práci.

Dr. Papírník se vzdal činnosti v exilovém prostředí a tak z celé trojice zůstal jen redaktor Kopecký, který se později stal předsedou Ústředí demokratického exilu. Bohužel, o této organizaci, kterou vytvořil ve spolupráci s profesorem Simeonem Ghelfandem a Vladimírem Pekelským je ve Vzpomínkách jen letmá zmínka. Je v ní ale celá kapitola o bývalém anarchismu-komunistovi z let dvacátých. Borinovi-Ležákové, kteří se vybarvil v letech šedesátých, kdy se po kratším pobytu v Austrálii vrátil do Československa. Tam se zařadil mezi ty, kteří denuncovali uvolňovací proces "Pražského jara" v r. 1968.

V této poslední práci redaktora Kopeckého nejvíce pozornosti je věnováno jeho činnosti v britském rozhlasu BBC a v něm panujících poměrech. počátkem "třetího odboje", mezinárodním akcím, vzniku, rozkvětu a rozkladu čs. národní demokracie v exilu, poúnorové emigraci, počátkem Československé legie v exilu a původním přičinám zmatku v zahraničních akcích. Je v ní celá kapitola o případu Bohumila Laušmana a další o Přemyslu Pitterovi. Mezi "poúnorovými" o nichž autor píše jsou Jiří Bertl, dr. Helena Koželuhová, Jiří Havelka, dr. Josef Černý, prof. Simeon Ghelfand, bývalý soc. demokratický poslanec J. Novotný (Kanada), Vladimír Pekelský, dr. Hubert Ripka, dr. Vladimír Krajina, dr. Martin Kvetko, Frant. Klátil, Blažej Vilím, dr. Ladislav Feierabend, Eduard Fusek a mnoho jiných. Na str. 188 je zajímavá zmínka o Pavlovi Tigrídovi,

vi, který do druhého odboje šel jako komunistický intelektuál. Za války se v Londýně statečně držel k levici a po náratu do Československa se stal bojovným katolicisujícím publicistou. Byl jedním z prvních, kteří se po únorovém puči v r. 1948 dostali do Frankfurtu. Tam hned uspořádal tiskovou konferenci, "na níž udiveným novinářům oznámil, že se ujal vedení nového odboje." Namítl na gramofonovou desku řeč k národu a poslal ji československé sekci britského rozhlasu BBC, aby ji vysílala" a oznámila tak národu, že bude osvobozen Pavlem Tigrídem." Jméno příslušníka čs. sekce v BBC Karel Brušák poslal Tigrídovi hned nato telegram stručného znění: "Přestaň dělat hlouposti a přijď do Londýna." To byl počátek nevěřivosti Tigrída k britskému rozhlasu BBC a jeho čs. spolupracovníkům.

Všechny svazky Vzpomínek jsou uloženy v londýnském "Velehradě" a v archivech na University of Chicago a University of Nebraska-Lincoln. Péči archiváře Josefa Svobody, celý archiv zesnulého redaktora Kopeckého je uložen v archivech na University of Nebraska-Lincoln, Neb. Až bude roztržena ona spousta rukopisů korespondence a jiného materiálu, až bude vše zakatalogováno, zájemci si tam mohou zajet a prostudovat si, co je zajímavé.

Osmý svazek Vzpomínek končí dvěma básněmi: "Nevěřte nikomu" ze sbírky **Jitřní písně** od Svatopluka Čecha a báseň J.S. Machara, o níž píše Kopeckého dcera Eva, že byla nepochybně "jeho rozloučením s vlastí, kterou tak vroucně miloval." Je to vpravdě vhodný EPILOG:

Bud' zdráva, otčino! Vem poslední můj list - ne jako omluvu, já před tebou jsem čist - jak pozdrav prostinky, v němž jsem zas sebe klad. A moh jsem kratčej jej a lépe vyslovit, po starém způsobu jak říkává náš lid: já na tě vzpomínám, mně po tobě se stýská a mám tě z celé duše rád!

J.S. Machar, **Tristum Vindobona**

První klášter

14. ledna 993, tedy před 990 lety, byl vysvěcen kostel benediktinského kláštera v Břevnově, který byl prvním klášterem v českých zemích. Založení benediktinského kláštera v Břevnově bylo jednou z podmínek, které musel splnit český kníže Boleslav II sv. Vojtěchovi, aby se tento navrátil do Čech a ujal se opět svého biskupského úřadu, který před několika lety pro rozepře s knížetem opustil.

Prvním opatem nově založeného kláštera se stal mnich Anastáz o jehož osobě nevíme nic bližšího. Český historik František Dvorník se kloní k názoru, že to byl jeden ze skupiny kněží, kteří doprovázeli sv. Vojtěcha na jeho cestě do Itálie, původním jménem Ascherikus, který později změnil své jméno na Anastáz. Byl to pravděpodobně Čech nebo Charvát ze slavníkovské části Čech.

Klášter břevnovský byl zasvěcen Panně Marii, svatému Benediktu a svatým Bonifaciově a Alexeovi. Tímto způsobem mělo být dokumentováno spojení Břevnova s mateřským klášterem Vojtěchovým v Říme. Břevnovský klášter se stal nejen náboženským, ale i kulturním střediskem v českých zemích a tuto svou funkci plnil až do své likvidace v r. 1949.

Poslední opat břevnovského kláštera, shodou okolností téhož jména jako první opat kláštera, Dr. Anastáz Opasek žije v bavorském klášteře Rohru a 20. dubna tohoto roku se dožije 70 let.

Toronto, 5. ledna 1983

M. Vitula

Ze soudní síně . . .

Dětský pomocný úřad, "Childrens Aid Society", vlastně jeho úřednice prohlašuje u soudu, že podle její zkušenosti, není týrání dětí ze strany rodičů. Co se všechno člověk dozví z jednoho procesu u Coroners Inquest.

Matce deseti týdnů starého dítěte se konečně podařilo dítě utlouci. Nájemníci sousedních bytů slyšeli stály nářek a pleskání, pravděpodobně po tělčku dítěte v bytě Sharon Degg's. Ale úřednice z dětského pomocného úřadu Selina Tse, která měla dohlížet na toto dítě (Miss Degg má ještě další chlapece), říká, že nemyslí že slečna Degg je utržena k smrti; podle této sociální úřednice, dítě zemřelo hladu.

Ve své zprávě, devět dnů před smrtí nemluvněte, sociální pracovnice Mrs. Tse píše, že slečna Degg uhodila svého staršího synka, kterému jenom rozbila pus. Druhá úřednice tohoto úřadu uvádí na omluvu Miss Degg, že je "short tempered" (vznehlivá).

Coroners Office (ohledač mrtvol) zjistil, že dítě mimo modřin a odřenin bylo jenom kost a kůže. Ještě tři dny před jeho smrtí, sociální pracovnice Mrs. Tse, byla v bytě slečny Degg a žádala matku, že by se ráda podívala na dítě, ale tato krkavě máma řekla, že dítě spí, a tak nezodpovědná sociální pracovnice Mrs. Tse se dále nenamáhala a opustila byt.

To je jen zhruba popsán výslech, ale slečna Degg má ještě dvě další děti na Jamaice, o ty se prý tam stará otec. Mně jde jenom o to, jak se slečna Degg mohla dostat do Toronta a stát se zde residentem Kanady, když má na Jamaice manžela a děti a v Torontu je vedená jako "single parent".

Podobný případ, ba ještě krutější se stal v městě Sarnii. Tyto případy nám ukazují jaké máme nezodpovědné úřednictvo na dobrých vyhrátých místech.

Případy o kterých se zmiňuji, stojí pracujícího poplatníka Ontaria mnoho peněz a v tomto případě, devatenácti-měsíční holčičku, život. Toto dítě bylo u svých rodičů pod patronací Sarnia-Lambton Childrens Aid Society. Případ se stal v roce 1976 a táhl se až do dnešní doby.

U soudu, soudce H. Ward Allen odsoudil celý úřad Childrens Aid Society a i její vedoucí v Sarnii, sociální pracovnici Mabel Harvey.

Musím se zmínit, že policejní úředník, který odvázel dítě z úřadovny vedoucí sociální pracovnice Mrs. Harvey, řekl této paní: "Vy posíláte toto dítě na jistou smrt - do třech měsíců," což se přesně do té doby stalo. Ono dítě bylo několikrát v nemocnici, se zlomeninami okončetin a ranami způsobenými sadistickým pálením cigaretovými oharky.

Soudce H. Ward Allen ještě prohlásil, že Mrs. Harvey a další úředníci Childrens Aid Society udělaly s dítětem hazardní hru a na tuto hru dětského sociálního úřadu dítě zaplatilo životem.

Nebudu popisovat soudní jednání ani hazardní hru sociálního úřadu, na to by nám nestačilo celé vydání novin. Zajímavé na tomto odstrašujícím případě je, že matka dítěte, které se jmenovalo Kim, Mrs. Popen, měla být v roce 1979 v červnu deportována na svou Jamaicu, což rozhodlo ministerstvo provinčního ministra Bud Cullena. Ale až v květnu minulého roku bylo rozhodnutí deportace zrušeno a dětská vražednice Popen je v Kanadě volná a znovu těhotná.

E. Sypták

Jára kohout a drobníčky

Jára Kohout - the "Bob Hope of Czechoslovakia," has appeared in 70 European films. TV appearances include Armstrong Circle Theatre and The Tonight Show. Other credits include touring productions of **Come Blow Your Horn** **Send Me No Flowers**. Off-Broadway he appeared in **The Retreat** and **The Wicked Cooks**. Movie audiences will see him as the Russian Ambassador in the soon-to-be-released **What's So Bad About Feeling Good?**

Poking fun at others and making people laugh has been Jára Kohout's business for 60 years. In his early days in Prague as an actor he used the stages of various theaters to put on his unique combination of half-clowning, half biting satire. In between the two world wars he graduated from just acting to writing, directing and producing as well as acting his own plays-almost invariably sell-outs. His play "On the Barnyard" ran a record 521 performances. He made 64 movies, many of them with Hugo Haas, who has now been in Hollywood for two decades. He helped to keep up the morale of his people when the Nazis held Czechoslovakia captive. He is doing the same now from the only place where it is possible - the non-communist, outside world. When the Reds took over Prague in 1948, he went to Paris where he had a regular once-a-week radio show beamed at Czechoslovakia over the Radio Diffusion Francaise network.

Now in his 78 a father of three daughters, the rotund, roly-poly comedian is still going strong. For many years now he has been something like "fun editor" of Radio Free Europe, pouring scathing gags over the air waves at the stiff, humorless pomposity of the Communist regime in his unlucky homeland. Much of his new-type political satire is in the form of radio plays or short humorous commercials. Despite his self-proclaimed modesty on the pages of this book, it is not his first literary effort. He wrote some 25 books, his last in English,

Starý papučář z Valašska . . .

Moravané nejen mezi Eskymáky, ale také i mezi Indiány

Moravskobratrští Indiáni . . .

O Indiánech a jejich slavné přítomnosti, se toho napsalo mnoho. Ale víte něco o Indiánech českobratrského, či přesněji moravskobratrského vyznání?

Ano, existují. Indiáni v Nicaragui, kteří se teď ocitají ve zprávách jako oběti národnostního a náboženského útisku marxistického režimu sandinovec, jsou většinou moravskobratrského vyznání.

Tři indiánské kmeny v Nicaragui, Miskitové, Sumové a Ramové, byly kdysi obráceny na víru misionáři církve Moravských bratří - Moravian Brothers.

Žijí v severovýchodním cípu Nicaraguy v úpravných vesnicích s bílými dřevěnými kostelíky, podobajících se na fotografiích spíš vesnicím někde ve Spojených státech než ve Střední Americe. Jsou však výjimkou mezi americkými Indiány nejen v tom, že jsou to protestanti, ale také v tom, že až donedávna byli značně nezávislí a vedli v Nicaragui poměrně klidný a blahobytný život, ušetření vyvlastňování a

vyvražďování, bída a diskriminace. O to se jim postarala už sandinavská junta. Dosavadní vlády v Nicaragui je nechávaly na pokoji.

V novějších dobách bylo těch asi dvěset tisíc Miskitů, Sumů a Ramů sdruženo v politicko-hospodářské organizaci Misurata, která byla zároveň organizací samosprávy a také jakýmsi zemědělským kooperativem ve velkém měřítku. Jejich vůdce, **Steadman Mullera**, sandinové loni zatkl a obvinil ze separatismu. Tím začal boj režimu proti Miskitům a těm dvěma menším kmenům.

Došlo k několika ozbrojeným srážkám, z nichž první byla vyprovokována rozkazem režimu, že učitelé v tak řečené kampani gramotnosti musejí používat marxistické učebnice režimu, což učitelé odmítli.

"Attention Comrades" published by Viking Press, New York. Filmová povídka z filmů, které natočil Jára Kohout.

Když "Vdávala se jedna panna" provedl "Miláček pluku" "Dobrý voják Švejk" "Na ty louce zelené" "Únos bankéře Fukse", při čemž mu pomáhaly "Nevíňatka" a celá "Klabzubova jedenáctka".

"Host do domu", vykřikla "Mořská panna" "Lojzicka", když přiváděli uneseného "Krále ulice" po "třetím zvonění" na "Fidlovačku" "U svatého Matěje", kde se právě odbývaly "Vdávky Nanynky Kulichové", protože "Ve dvou se to lépe táhne." Podvedená "Falešná kočička" zahodila vzteky snubní "Modrý dýmant" a bylo na ní už i na "Tři kroky od těla" vidět "Utrpení šedé sestry". Když ale zpozorovala, že stejně podvedené jsou i další "Čekánky", "Dceruška k pohledání" i ta "Bílá vrána" "Komediantská princezna" z "Čechu pannen kutnohorských", když viděla, jak "Barbora řádí", uklidnila se poněkud a se zaklením "Život je pes" přistoupila ke skupince, kde stáli "Tři kamarádi". Řekla jednému z nich: "Prosím pane profesore", to je všechno jako "Z bláta do louže", protože ten "Poslední muž" "Kristián" si určitě najde "Důvod k rozvodu", pak bude konec "Lízina letu do nebe" a nepomůže žádné volání "Slavko nedej se!" Já to znám z "Čapkových povídek", když jsem je četla v "Hotelu Modrá hvězda", co je hned za nádražím v "Městečku na dlani". "Parohy" "K rozkazu Jeho výsosti" patří na toho darebáka! Ale "To neznáte Alberta!" Ten kdyby měl hledat pro mne s "Lucernou" nové "Lízino štěstí", místo aby se raději doma učil "Filosofskou historií", tak pro mne něco najde, třeba "Promítače" z Hollywood revue", to je mi fuk! Jojo, pánové, "To neznáte Bobíka!" Ten mne nenechá sedět jako nějakou "Madlu z cihelny", ale stále se bojím, aby mi jednolo krásného dne neřekl: "Manželka něco tuší" ty moje "Děve z Karlína!"

(Jára, zapomněl jsi na "Paní Morálka kráčí městem", kde "manželku" ti hrála Růžena Šlemrová, "dceru" Zita Kabátová a jejího "milého" Jára Pospíšil. - Poznámka Milo Komínka)

Generál Jeho Veličenstva

On the 29th of November, 1682, Prince Rupert died, in his house at Spring Gardens, aged sixty-three: his death was caused by a pleurisy and fever. He left no more honest, brave, or threhearted man behind him.

(Memorir of Prince Rupert and the Cavaliers by Eliot Warburton, 1849.)

Ano, 29. listopadu m.r. tomu bylo tři sta let, co ve svém domě v Spring Gardens v Londýně zemřel ve věku šedesát tří let princ Rupert. Zemřel na zánět pohrudnice. Nebylo nad něj čestnějšího, udatnějšího a upřímnějšího. - Čest Jeho památce.

Pokračování

Ještě dřív, než stačil uschnout inkoust na prstech jeho rukou, přišel na řadu kord. V roce 1633, když mu bylo čtrnáct, se začala Rupertova kariéra.

Psát o vojenské kariéře někoho jako byl princ Rupert na třech čtyřech stránkách papíru je věc nadmíru nesnadná, nezbude než se spokojit se stručným popisem.

Představte si čtrnáctiletého chlapce s rapírem v ruce a ohněm v srdci při obléhání Rheinbergu; byl tenkrát jedním z družiny Fredericka Henryho, prince Oranžského. Hoch si tu začínal tak, že pověst o něm se brzy donesla do Aastie k sluchům jeho strýce, matčina bratra a anglického krále Karla I. Ten ho v roce 1636 pozval ke dvoru, kde Rupert brzy zakotvil. Král si ho tak oblíbil, že málo chybělo a jmenoval ho guvernérem projektované kolonie. Z projektu sešlo a namísto toho se Rupert vrátil v červenci r. 1637 s královým a královniným požehnáním, zpět do Nizozemi.

Bohužel ne vždy stála "Štěstěna" po jeho boku: 17. října r 1638 byl zajat ve Vlotho na řece Vesere a po tři léta držen imperialisty v relativním pohodlí.

To nebyl ovšem ještě zdaleka konec spíš začátek, neboť v době, kdy byl ze zajetí propuštěn, těžké černé mraky se začaly stahovat nad Anglii. Občanská válka hrozila vypuknout v každém okamžiku; na jedné straně král s jeho věrnými, na druhé parlament.

22. srpna 1642 král zvedl v Nottinghamu královskou korouhev a válka začala. Byla hrozná, bratr bojoval proti bratru. Trvala šest let a stála krále království a život. V srpnu roku 1648 porazil Cromwell Skoty u Crasteru a zasadil královské straně porážku, ze které se nevzpamatovala. Král byl zajat, postaven před tribunál parlamentu a 30. ledna r. 1649 popraven. Ještě nikdy před tím se vášně Angličanů nevzbouřily tak, aby dokázaly přivést svého suveréna ke špalku.

...It was a cold black day.

A great crowd gathered around Whitehall . . .

(Britain's History by G.M. Wrong, 1929)

"Remember" zvolal král.

Pak přistoupil ke špalku.

Kat pozvedl meč. . .

Alexander Dumas

Když jsem se před dvěma lety těmi končinami toulal, to "Remember" jsem si připomněl; kdo z vás čelí (kdo by nečetl!) Tři mušketýři, jistě si vzpomene. Snad to nepatří tak docela do mého vyprávění, které se snaží držet faktů, nu ale budiž, jen tak pro zajímavost. Kniha je román, fikce, ve které se fantazii meze nekladou (viz "básnická licence"), ale něco pravdy jistě na tom bude, když už nic jiného, tak už jen to, že král byl popraven.

Pan Dumas v druhém dílu (Tři mušketýři po dvaceti letech), v kapitole "Remember!", píše: Pan de Tréville, kapitán královských mušketýrů, pověřen královým příkazem (Ludvíka XIV., který byl s Karlem zpřizněn ze strany jeho ženy Henrietty, po našem Jindříchovi), vyšle do Anglie své čtyři nejlepší (ano, byli čtyři: pan Dumas uměl psát, nikoliv počítat), aby krále osvobodili. Spiknutí se nepovede, jak víme D'Artagnanovi (neb o to byl Athos?) dopadla kapka krve na čelo otvorem mezi prkny. To královo "Remember!" se zřejmě netýkalo jen jeho poddaných kolem popraviště, ale - a to snad více - těch, co byli pod ním.

A když už jsme u toho Dumase. Čtenáři jeho knihy knih si jistě vzpomenu i na toho kdo krále popravil, kdo se skrýval za maskou kata. Pro ty, kdo to neví: byl to syn Milady, smutně proslulý stvůry kardinála de Richelieu, rudé Eminence v pozadí, který se tak pomstil za smrt své matky sťaté před dvaceti lety katem z Meungu z popudu manžela hraběte de Winter.

Potud Alexander Dumas starší. Mimochodem to slovíčko "remember" bylo první, docela první které jsem z angličtiny pochytil. "Remember!" - vzpomínejte!

Na to všechno jsem myslel, když jsem tam stál, pod tím balkónem se zrakem upřeným vpřed, k James Parku a za ním k obrysu Buckinghamského paláce, zahaleného mlhou.

Byl chmurný, zamžený den v lednu r. 1980.

Čtenáři, necht' mi laskavě prominou, že jsem se dal unést vzpomínkami a málem zapomněl na toho, o kom je psáno. Ano, co se mezi tím stalo s Rupertem?

Krátce ještě, než válka začala, doprovodil Rupert svou královskou tetu do Nizozemí a po návratu se znovu spojil s králem. Král, vědom si jeho kvalit, nabídl svému synovci hodnost generála královské jízdy, neodvislého na vrchním veliteli celé armády.

A zde, v čele svých "Cavaliers", jak se nazývali příznivci královi, royalisté, si Rupert vysloužil svých ostruh . . .

. . . One, who, after innumerable toils and variety of heroic actions both by land and sea . . . (Erhard's History of England, vol11. p. 1023)

Psal se rok 1642. Bylo mu třiadvacet let.

Je stačil otřít holandský prach z obuvi své, měl plné ruce práce v nesčetných šarvátkách s oddíly parlamentu, kterým velel velký voják, dvaadvacetiletý venkovský zeman jménem Oliver Cromwell. Tehdy to bylo, kdy si Rupert začal získávat jméno obratného a smělého velitele a pověst jedné z dominujících postav. Po celé dva roky nebyl se svými Cavaliers poražen, v bitvě v Marsten Moor v červenci 1644.

(Pokračování příště)

Úspěšnou operaci srdce

absolvovat pouhých 40 hodin po příchodu na svět prvorozený syn manželů Gordonových ze Skotska. Stal se tak nejmladším človíčkem, který se podobal podobné operaci. Chirurgové z nemocnice v Edinburghu ji provedli 25. listopadu, ale podrobnosti zveřejnili až nyní na tiskové konferenci. Sdělili mimo jiné, že musel tělo dítěte podchlázet na 15 stupňů a proti infekci nasadit tak silnou dávku protibátek, že mohla

být smrtelnou. Dva týdny po operaci je kojeneček v pořádku a vánoce již stráví se svými rodiči.

Nejstarší zvíře

Člověka zajímají pozoruhodnosti a rekordy. Jedno nejpráhází ze světa zoologických zahrad. Vůbec nejstarším zvířetem chovaným v zoo je pozemní madagaskarská želva druhu Testudo radiata. Želvi stařenka Terty oslavila nedávno své 134 narozeniny a patří k pozoruhodným živým exponátům zoologické zahrady v Bundabergu v Austrálii.

Malý oznamovatel

Moravanka, pěkného vzhledu, štíhlé postavy, vyučená fotografka s mistrovskou školou v ČSSR, 35 let stará, hledá přítele k doplnění v Kanadě, možnost sňatku. Prosím foto, které ráda vyměním.

Pište na adresu tohoto časopisu. Značka: Ozve se mě někdo?

POZOR! Denní, případně večerní hlídání dětí. Volejte: EVA 255-2026

Jan Červenák naposled na klekátku u oltáře P. Marie v kostele sv. Václava v Torontě.

Odešel Jan Červenák, křesťan, člověk předobrého srdce, skalní vlastenec, který nikdy neohlídl svou páteř před nepřítelem. Byl spoluzakladatelem Moravsko-Slováckého tanečního kroužku v Torontě, který podporoval všemi prostředky. Byl také věrným příznivcem "Našich Hlasů". Děkujeme Ti Jene za všechno!

Bůh Ti dej lehké odpočínutí.

Milo Kominek s rodinou.

Pane a Bože, všemohoucí Otče, naše víra svědčí, že Tvůj Syn zemřel pro nás a opět vstal z mrtvých. Kež náš bratr Jan má účast na tomto tajemství a na této pravdě. A jako vešel do věčného života s vírou v Ježíše Krista, tak ať skrze Něho obdrží radost vzkříšení. O to Tě prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Do zbožných modliteb se odporoučí

JAN ČERVENÁK

Narozen v Ostrožské Nové Vsi

11. října 1900,

zemřel v Torontě, Ont., Canada, 27. prosince 1982.

Statistika a computery

Podle vládní kanadské statistiky, Kanada přiváží více hotových výrobků, nežli každý jiný průmyslový národ na světě. Tento obraz, který vám uvedu, ukáže jaké Kanada má hospodáře a jak může její hospodářství existovat.

Cena v dolarech na jednu osobu dovozu zboží během jednoho roku do Kanady je \$3.259,00, v porovnání proti druhým průmyslovým státům jako do Západního Německa \$1.682,00 do Francie \$1.420, do Anglie \$1.382,00, do USA jenom \$579,00 a nakonec do Japonska \$250,00.

My přivážíme za rok do Kanady jídla a nápojů za 2,5 miliardy dolarů, textilu za 2 miliardy dolarů a za 2 miliardy dolarů nábytku. V těchto miliardách dolarů nejsou započítána žádná auta, televize, sterea, čili hlavně vše co přichází z Japonska. Pak nemá být u nás tak vysoká nezaměstnanost a inflace!

Pozoroval jsem na televizi Chanel 7 Buffalo: Anchor-man Morrison měl otázky k evropskému ekonomu, bohu-

žel jeho jméno jsem nezachytil, myslím podle přízvuku, že byl Skandinávec, který prohlásil, že v Evropě nemohou pochopit hospodářství Kanady, která jistě má všechny předpoklady být v hospodářství na prvním místě na světě a ne na posledním. V Paříži existuje jakýsi světový computer a z něj se každý ekonom dozví, jak si který stát ve světovém hospodářství stojí, jakou má hodnotu a jaké jsou v tom státech možnosti.

Výše zmíněný skandinávský ekonom řekl, že Kanada je vedena už několik měsíců ze všech západních států na posledním místě a opravdu nevědí co se zde vlastně děje. Všichni jen krouží hlavou.

Něco je shnilého ve státě kanadském!

E. Sypták

John Galsworthy: "Tímto světem projdu jen jednou. Proto každé dobro a laskavost, které mohu prokázat kterékoliv lidské bytosti nebo němé tváři, necht' vykonám nyní a necht' je neodkládám. Neboť nepůjdu znovu touto cestou. . ."

Cenný nález

Kolombo: Zlatou knihu o váze dvou kilogramů starou 1500 let objevili archeologové při vykopávkách na severu Sri Lanky (Ceylonu). Její text v sanskritu je napsán na sedmi zlatých deskách. Tato kniha je dosud nejcenější nález učiněný na Sri Lance při vykopávkách a restauračních pracích financovaných UNESCO.

Operace "Geneša"

Jakarta: Hnáno zvuky trumpet, bubínků a píšťal a výbuchy světlic dorazilo stádo 200 slonů do svého nového domova - panenské džungle na jižní Sumatře (Indonézie). Cílem "operace Geneša", nazvané podle hinduistického boha se sloní hlavou, bylo zachránit život těchto divokých zvířat, která v místech svého dosavadního pobytu ohrožovala zemědělců a musela by být jinak zastřelena.

Na Sumatře jsou ohroženy životy stovek slonů, neboť žijí většinou v oblastech, kam přicházejí noví obyvatelé z indonéských ostrovů Jáva a Bali. Nynější akce ukázala cestu k jejich záchraně. A tak ministerstvo ochrany životního prostředí rozhodlo, že v nich bude pokračovat.

Slonů používání v Indii k různým pracím by měli pracovat pouze od 9 do 17 hodin. Odborníci zdůrazňují, že osmihodinová "pracovní doba" je pro slony nezbytná, aby se zabránilo dalšímu zvyšování jejich úhynu. Úmrtnost slonů žijících v zajetí totiž vzrostlo z 10 procent v období před druhou světovou válkou na nyní 60 procent.

Rovněž délka jejich života se zkrátila na pouhých 60 až 70 let, zatímco divocí sloní žijí 80 až 150 let. Odborníci rovněž poukazují na prudký pokles reprodukčních schopností pracujících slonů.

HERBALIFE nabízí

účinné zhubnutí o 10-29 liber za měsíc přírodní cestou!

"Slim and Trim" je výživný a cenově dostupný přípravek z léčivých rostlin pro zhubnutí a udržování dosažené váhy.

Je složen z formulí, které obsahují:

- NO. 1 - PROTEIN
- NO. 2 - SMĚS 14 BYLINEK
- NO. 3 - VITAMINY A MINERÁLY
- NO. 4 - LNĚNÝ OLEJ

Satisfakce a záruka a nebo peníze zpět!

Informace a bezplatné doručení

(416) 531-7342

"ARIS HERBALIFE DISTRIBUTORS"
275 Rusholme Road, Toronto, Ont. M6H 2V9

Satan lives next door to the Prague Airport

Mr. Pagač in his book, "STATE SECRET NUMBER ONE", sets himself a clear objective. It is to reveal to his readers the system of barbaric conditions in Czechoslovak prisons to which some important politicians were and are being exposed.

Mr. Pagač's moving account is based on his own experience and is well supported by evidence. He shared for four years a prison cell in the Ruzyně prison, next to the Prague airport, with Bohumil Laušman, a well-known Czech politician and THE STATE SECRET is Laušman's own story.

Mr. Laušman spent the second-war years in London, in the Czechoslovak Government in Exile, representing the social democratic party. After the war he became the Minister for Industry in the government of Beneš. Following the communist coup in 1948, subsequent tragic death of Jan Masaryk and the resignation of Beneš, Mr. Laušman also resigned and retired from politics. Nevertheless he was continuously shadowed by the communist police. In 1950 he managed to cross illegally to West Germany but unfortunately his wife and two daughters were caught and imprisoned.

While in Salzburg in Austria, Mr. Laušman was at the end of 1953 betrayed by the former socialist Austrian member of parliament; he was drugged and taken to the Czechoslovak Ruzyně prison by Czech and Russian agents. During subsequent interrogations it was made clear that he was needed for propaganda purposes; he was to appear at a press conference and declare that he returned voluntarily. He was to cooperate with the communists. His refusal to give in was promptly followed by the Pavlovian psychological shock of the most brutal kind: crude physical torture. Mr. Laušman submitted to the pressure, and presented a memorised speech, prepared by the communists, at the conference. However he was not released but was moved after some time to a "better place," a closely guarded state villa. He was promised a good position in the communist hierarchy in return for revealing information about a number of people. His refusal to cooperate was immediately followed by the second pavlovian shock, administered by a number of young thugs.

Lying semi-conscious in a pool of water and blood on a cement floor, his hands and feet tied by strong chains, he expected to die. After this ordeal Mr. Laušman, against his expectations, was transferred to a hospital where his wounds slowly healed. He thought of his former fellow-social democrats. Brandt, Kreisky, Mitterand and others, wondering whether they knew, whether they were aware of the Soviet methods and the Soviet road to socialism.

After further two years of solitary confinement, sleep deprivation and night interrogations, Mr. Laušman, with his leg chained and guarded by two policemen with sub-machine guns, was taken to a secret court hearing. At the age of fifty four, without any right to defend himself, he was sentenced to seventeen years.

It was in 1959 that Mr. Pagač, a political prisoner, was transferred from another prison to share Mr. Laušman's cell. The author describes several attempts by the prison staff to liquidate Mr. Laušman; by poisoned food, by a falling piece of heavy board during exercise and finally by poisoned cigarettes. Mr. Laušman died in 1963 in a terrible spasm of pain, after smoking several poisoned cigarettes. The medical aid was denied to him. Even the naked bulb in the cell that had been burning so brightly for so many years was switched off during that night.

Mr. Pagač was transferred to another prison after signing a document that he would never reveal anything about the fate of Mr. Laušman. After 1969, the author, sick and broken, managed to escape to the West.

Mr. Pagač's account of this experience, illuminating the treatment of outstanding political prisoners, equals in importance the work of Solzhenitsyn. The book reveals details of the barbaric psychological trauma calculated to intimidate not only the victims but the entire society. We are also reminded that President Husak spent ten years in the Ruzyně prison and elsewhere, about the same time as Mr. Laušman, exposed to the same satanic apparatus. We are forced to ask the crucial question, how many Laušmans are there in the Soviet bloc? Even more importantly we have to ask how many Husaks learnt at the level of circus animals, conditioned by the Pavlovian psychology, to perform tricks at the whim of the ringmaster?

The author has the courage to tell us the truth, the undisguised brutal facts. The new Dachaus continue their evil work like some cancerous growth hidden behind the impenetrable walls of secrecy and fear. Can the western democracies world stand silently and pretend that this diabolic conspiracy of rule by blind terror does not exist and that it is merely a figment of imagination?

"STATE SECRET No. 1" by Štefan Pagač
Edition Brotherhood
P.O. Box 303
Rego Park, N.Y., 11374, USA
(pp. 152, US \$10)

Karel Čapek:

O pěti chlebích

... Co proti němu mám? Já vám to povím rovnou, sousede: ne že bych měl něco proti jeho učení. To ne. Jednou jsem poslouchal jeho kázání, a já vám řeknu, málem bych se byl taky stal jeho učedníkem. Tehdy jsem se vrátil domů a povídám svému bratranci sedlářovi, ty to bys měl slyšet; řeknu ti, je to svým způsobem prorok. Moc krásně mluví, jen co je pravda; zrovna se v člověku srdce obrací, já vám měl tehdy oči plné slz, byl bych nejraději zavřel svůj krám a šel za ním, abych ho už nikdy neztratil z očí. Rozdej všechno, co máš, řekl, a následuj mne. Miluj bližního svého, pomáhej chudým a odpouštěj těm, kdo ti ubližují, a takové věci. Já jsem obyčejný pekař, ale když jsem ho poslouchal, tak vám byla ve mně taková divná radost a bolest, já nevím, jak bych to řekl: taková tíha, že bych klekl na zem a plakal, a přitom tak krásně a lehko, jako by ze mne všechno padalo, víte, všechna starost i zlost. Tak já tehdy povídám svému bratranci, ty troubo, mohl by ses stydět; mluvíš samé hamizdnosti, co ti je kdo dlužen a že máš platit tyhle ty desátky a přirážky a úroky; kdybys raději rozdál chudým všechno, co máš, opustil ženu i děti a šel za ním -

A to, že léčí nemocné a posedlé, to bych mu taky nevytýkal. Pravda, je to divná a nepřírozená moc; ale to přece každý vidí, že naši ranhojiči jsou žabaři a ti římští nejsou o nic lepší; peníze brát dovedou, ale když je zavoláte k umírajícímu, tak jenom pokrčí rameny a řeknou, že jste je měl zavolat dřív. Dřív! Má nebožka žena stonala dva roky krvotokem; já ji vodil po doktorech, nemáte ponětí, co peněz to stálo, a nepomohl jí žádný. Kdyby byl on už tehdy chodil po městech, byl bych před ním padl na kolena a řekl: Pane, uzdrav tuto ženu! A ona by se dotkla jeho roucha a uzdravila by se. Takhle chudák zkusila, že se to ani povídat nedá - To teda bych mu chválil, že uzdravuje nemocné. To víte felčáři proti tomu křičí, a přý podvod je to a fušerství, a chtěli by mu to zakázat a kdesi cosi; ale to už tak máte ty všelijaké zájmy. Kdo chce pomáhat lidem a spasit svět, vždycky naráží na něčí zájem; všem se nemůžeš zavděčit, to jinak nejde. Říkám, uzdravovat může a třeba i mrtvé at' křísí; ale to s těmi pěti chleby neměl dělat. Jako pekař vám řeknu, že to byla velká křivda na pekařích.

Vy jste tu věc o těch pěti chlebích neslyšeli? To se divím; všichni pekaři jsou zrovna bez sebe nad tím případem. Tak prý za ním přišel veliký zástup na místo pusté, a on uzdravoval jejich nemocné. A když bylo k večeru, přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: "Pusté jest místo toto, a čas již pomínl. Propust' zástupy, at' jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů." On pak řekl jim: "Není jim potřeba odcházeti, dejte

vy jim jísti." A oni řkou jemu: "Nemáme zde než pět chlebů a dvě ryby." On pak dí jim: "Přinestež mi je sem." A rozkázav zástupu posadit se na trávu, a vzav těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl v nebe, požehnal, a lámaje, dával učedníkům ty chleby, a učedníci zástupům. I jedli všichni a nasyceni jsou. I sebrali, což zbylo drobtů, dvanácte košů plných. Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo pěti tisíců mužů, kromě žen a dětí.

Uznejte, sousede, že tohle si žádný pekař nedá líbit; jak by k tomu přišel, ne? Kdyby se to mělo stát zvykem, že by kdekdo pěti chleby a dvěma rybičkami nasytil pět tisíc lidí, pak aby se šli pekaři pást, nemám pravdu? Co se říká těch rybiček, vem to nešť; ty rostou ve vodě samy a může si je nalovit, kdo chce. Ale pekař musí draho kupovat mouku a dříví, musí mít pomocníka a vyplácet mu mzdu; musí si držet krámek, musí platit daně a kdekdo, takže nakonec je rád, zbude-li mu nějaký groš na živobytí, aby nemusel žebrať. A on, on jenom vzhledne k nebi a má dost chleba pro pět nebo kolik tisíc lidí; mouka ho nestojí nic, nemusí si bůhvídkud nechat vozit dříví, žádné výlohy, žádná práce - to se rozumí, pak ty chleby může lidem dávat zadarmo, no ne? A na to nekouká, že tím okolní pekaře připraví o poctivě zasloužený výdělek! Říkám vám, nekalá soutěž je to, a nělo by se mu to zatrhnout. At' tedy platí daně jako my, chce-li provozovat pekařství! Na nás už chodí lidé a říkají, jak to, takové nekřesťanské peníze chcete za tenhle mizerný bochánek? Zadarmo to máte dávat, jako on, a jaký prý to je chlebiček: bílý, křoupavý a voňavý, že by se na něm člověk ujedl. - Už jsme museli snížit ce nu pečiva; na mou čest, dáváme je pod výrobní cenou, jen abychom nemuseli zavít krámy; ale kam to takhle povede, nad tím nám pekařům stojí hlava. Prý na jiném místě nasytil čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí sedmi chleby a několika rybičkami, ale tam bebrali jenom čtyři koše drobtů; taky mu už asi ten jeho podnik tak dobře nejde, ale nás pekaře zničí nadobro. A já vám tadyhle říkám, že to dělá jenom z nepřátelství k nám pekařům. Obchodníci s

Pokračování na straně 8

Vlastimil Jaroslavský:

Vzpomínka

(Věnováno zemřelému důstojnému pánu Jaroslavu Jandovi.)

U hrobu tu stojíme jak přikovaní
slovo se nám ztrácí v slzách
v poledne - když zvony zvoní
vidím Tě Otče s úsměvem na mářách

s láskou se všemi desíletými
zmírnit naši tupou bolest
na uřícené bojem zemi
hájíc pravdu - čest . . .

Dnes - s údivem tak zříme
na Tvé neskončené dílo
když po letech žaláře - Ti srdce chablo
věrností k Tobě zavázání jsme . . .

S pomocí Tvoji - Boží
vystavěný září chrám
štěstím - radostí nám vlhnou oči.
Pastýři - na schůdkách k nebi
bud' ochranou vždy nám

osiřelí - bez pomoci Boží, slabí
když za duši Tvoje se s knězem modlíme
o milost - nepřítelům odpuštění
bez Vlasti dlouhým blouděním
Tě o požehnání z nenávratna prosíme!

Otče - spi sladce, náš
v krásné zemi cos miloval
necht' hvězdy Ti stojí nocí stráž
vánočních písní - koled zaznívá chorál
které Jsi měl tuze rád . . . !

Smutná je kaplička svatého Antonička
na vršku Masarykovnu opodál
žalem tím - kos nedozpíval
potůček zaplakal

na ní bílý kříž
kolem vůně květů
když ve sněžném rouchu - letu
Otče stoupals do hvězdnaté záře výš . . .

Toronto, listopad 1982.

MĚSTO TORONTO

Oznámení veřejné schůze

Chemické znečištění v oblasti Junction Triangle

Ve středu dne 19. ledna 1983 v 11 hodin dopoledne se koná veřejná schůze v zasedací místnosti č. 4 torontské radnice. Výkonový výbor přednese zprávu o šetření starosty města ohledně znečištění v oblasti Junction Triangle. Kopie zprávy jsou k nahlédnutí v mé kanceláři na radnici na požádání.

Jednotlivci, kteří mají zájem, skupiny a organizace jsou vítáni a mohou vyjádřit své mínění a připomínky na telefonním čísle City Clerk's Department (367-7031) do 4:30 hodin odpoledne dne 18. ledna 1983, jestliže si přejí, aby byl brán zřetel na jejich mínění.

Své připomínky můžete podat i písemně na adresu: Secretary, Toronto Executive Committee, City Clerk's Department, City Hall, Toronto, Ont. M5H 2N2

Roy V. Henderson
radní

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa
a cestování kamkoliv na světě
vám vybavíme k vaší spokojenosti

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

Kanadský happening - volit nebo nevolit?

Harmudra Dromedar je kandidátem strany Radikálního pokroku a uchází se o poslanecké křeslo uvolněné Čing Čau Ublaj Chan (který byl před časem vzat do vazby, obžalován a posléze odsouzen ke ztrátě licence a ke sto hodinám práce v nemocnici pro mentálně postižené a zbaven svého poslaneckého mandátu, za nedovolené podnikání, které spočívalo v provozu několika barů s hazardními hrami a ilegálního prodeje narkotik. Viz detailní obrázkovou reportáž v deníku **Toronto Journal and News**, str. 198-201).

Harmudra je jedním z mnoha asijských imigrantů, před několika lety přelámal i se svou mladou ženou a osmi dětmi na vlastnoručně vyrobeném voru Tichý oceán, ve Vancouveru se naučil číst, v Rocky Mountains psát, na cestě do Calgary počítá, do sta a než dorazil v čele své rodiny (už jedenáct dětí) do Winnipegu, přednášel zájemcům kolem trati o podstatě třídního boje a teorii nadhodnoty. Všude kam přijel, vždy našel ochotné posluchače. Jeho řečnické umění, argumenty a podmanivý stíhlý zjev (měří bez turbanu šest stop a váží téměř osmdesát liber) tak zapůsobily na domorodce mezi Thunder Bay a Timmins, že vyhlásili stávkou na podporu jeho programu jak vyřešit nedostatek obyvatelstva v Kanadě a jmenovali ho doživotním čestným městským radním.

Toronto nezůstalo pozadu s přivítáním. Rodina byla po svém příjezdu ubytována v horních patrech Toronto Sheraton hotelu, jeho žena byla jmenována čestnou předsedkyní dámského sdružení usilujícího o účinnou ochranu žen a dívek před muži a dvanáct dětí ve stáří od sedmi měsíců do desíti let dostalo francouzskou guvernantku, která před tím vychovávala tři syny slavné kanadské filmové herečky a spisovatelky Margaret Trouba. Harmudra ještě před narozením druhých trojčat, čímž počet potomstva dosáhl patnácti, vyhlásil politický program, zakládající se na uzavření torontských jatek, vetování plánu přemostění ontarijského jezera a boji proti zatahování Kanady do imperialistických a revizionistických plánů USA, Albánie, Číny a Tajwanu. Nyní, po narození čtyřčat (prvních v rodině - blahopřejeme) prosazuje zvýšenou pravidelnou federální pomoc rodinám s více než osmnácti dětmi a věří, že s vaší podporou bude jeho program uskutečňován k prospěchu celé země.

Volte svého člověka - Vlado Iljich Creten (za Komunistickou stranu Kanady, sekce Razputin, Potěmkin, Brežněv Andropov), velkého bojovníka za vaše práva. Vlado jako žádný jiný kandidát o sobě může směle tvrdit, že prošel tvrdou školou života. Narozen v tomto městě, je mu absolutně věrný. Nikdy neopustil ani na okamžik jeho hranice, svou dovolenou tráví doma obětavou prací pro své voliče. Jeho životní dráha je tvrdá, osířel v osmi letech, když jeho otec, nezaměstnaný vykořisťovaný těžký alkoholik, zapříčinil tupou sekýrkou bezživotí matky rodiny a šel za tento přestupek do vězení, kde po čase

zemřel. Vlado se dostal už v 17 letech do šatlavy za podvody a znásilnění. A právě ve vězení se naučil boji proti systému, který mu nepodal pomocnou ruku, nýbrž jej nespravedlivě obžaloval, odsoudil a uvěznil. Ve vězení také vystudoval práva a opouštěl je jako graduovaný. Od té doby je zaměstnán jako obhájce advokát a člen odboru pro potírání zločinnosti mezi mladistvými. Mimo své zaměstnání je předsedou ligy za větší práva nedospělých a místopředsedou asociace za humanizaci našeho vězeňského systému, který označuje za nelidský a symptomatičtý pro současný polofašistický režim v Kanadě.

Mimo tuto činnost úspěšně působí v organizaci proti plánovanému rozšíření torontského mezinárodního letiště a jako vedoucí mírové demonstrace byl inzultován při pokusu proniknout na kontrolní věž a odtamtud vyzvat radiem posádky přistávajících i startujících letadel, aby ignorovali příkazy kontrolorů, kteří jsou prodlouženou rukou majitelů leteckých společností. Za tento pokus byl Vlado vyšetřován a propuštěn až druhý den z vazby. Ve svém soukromém životě je Vlado třikrát rozvedeným otcem devíti dětí a věrným přítelem avantgardního umělce Egona Oktáva Musulmansteina.

Pohledte na tuto sympatickou tvář a hlasujte pro ni - Toni Macaroni - strana zachování národního dědictví, člověk, který se narodil proto, aby vám sloužil. Jako právník firmy dovážející dřevo ze Sicílie do Kanady, je přímo povolán k tomu, aby vás zastupoval v městské radě. Po svém zaměstnání působí v ústavu Fidelia Castra v oddělení na potírání Marxleninismu na hlavní torontské univerzitě. Dále je pokladním v náboženské sektě pravověrných neotradicionalistů a tajemníkem ligy za lidské zacházení se zatoulanými psy. Původem ze Středomoří, je angažován ve stálém kongresu pro rozvoj kanadskosicilské obchodní spolupráce, kde jsou sdružení zasloužilí sicilští obchodníci s vínem, olivami a střelivem v Kanadě. Mimo toto všechno má další zálibu, které se neúnavně věnuje - soukromé schůzky společnosti přátel italské opery. Antonio - vdovec - je příkladným otcem pěti synů, z nichž dva nejstarší nyní studují na slavné univerzitě v Palermu tamní zvykové právo. Hlavním bodem Antoniovy politiky je zabránit všemi silami (i s pomocí přátel italské opery) prodloužení dálnice 400 jižně od Eglintonu, jejímu protažení přes High Park, napojení na Gardiner expressway a vyústění na Central Island. Svým hlasem pro něj spoluvytváříte lepší životní prostředí nejen pro sebe, ale i pro vaše děti. Své finanční příspěvky zasílejte na známou firmu Romeo and Julia Funeral home Company Ltd.

Vážení voliči, uvažujte velice pečlivě o svém výběru, abyste později nelitovali. Vaši zvolení zástupci potřebují vaši podporu, aby tlumočili vaše přání a protesty dále, ať to stojí, co to stojí, v demokracii žijeme jen jednou.

Z knihy "Švejkové mezi námi" která je právě v sazbě.

Přednášky v Hale sv. Václava v Torontě

25. ledna Dr. J. Kyselka: Průkopníci české hudby
9. února Prof. Dr. V. Fic: Boj československých legií s ruským bolševismem
8. března P. Myslin M.A.: Karel Škréta a české barokní malířství
29. března Dr. M. Vitula: Kořeny českého národního obrození.
12. dubna - bude oznámeno dodatečně.

Paula's Hair Stylist

Po předložení tohoto inserátu dostanou zákazníci slevu 10 procent.

Hair eyelashes colour specialist.
New technique perms. - Cutting - Styling.
FACIALS - WAXING!
Same location since 1960.
1263 St. Clair Ave. West, Toronto
(One blok West of Dufferin St.)
654-8181

Před dvěma léty uspořádal náš krajan Miroslav Iwachow z Fort Erie pěkný letecký den. Letadlo které vidíte na obrázku způsobilo tam mnoho sensace. Mirek připravuje i na letošní rok Letecký den. Je dost pravděpodobné, jestli nevzniknou nějaké komplikace, že na letišti vyroste v létě stanová vesnice. Děti našich krajanů - zájemci o létání - mohou prožít určitou část prázdnin aby se školili v přípravce pro létání. Instruktorem bude Čechoslovák, mistr světa v pilotní akrobacii J. Bezák, který žije v současné době v Kanadě. Zde může být vyškolen kádr pilotů, kteří mohou vztít útokem mistrovství světa a získat pozice. Letu zdar! Milo Komínek

Sletový památník

V upomínku na slet ve Vídni vydalo Ústředí československého sokolstva v zahraničí zvláštní rozšířené číslo svého časopisu "Československý Sokol v Zahraničí". Brožura má 184 stran, obsahuje na 200 fotografických záběrů a podrobný popis sletu a všech jeho podniků včetně zájezdu do Mauthausenu, kde byla odhalena pamětní deska sokolským obětem nacismu, přijetí sokolské delegace prezidentem Rakouské republiky, odhalení pamětní desky Dr. Tyršovi ve Vídni, sletového "Hoidu Tyršovi a jeho sokolské myšlenky", sletových soutěží v odhíjené a v nařadovém tělocviku, sletové umělecké akademie, společenských podniků, valného sjezdu sokolstva a posletového tábora mládeže v obci Lackenhof. Zvláštní sletové číslo bylo vydáno v poněkud větším nákladu než obvyklé a zájemci si je mohou objednat při úhradě \$3.00 (US); objednávky vyřizuje administrátor časopisu Otto Stehlik 1665 Bloor St. East, Apt. 1001, Mississauga, Ontario, Canada, L4X 1S4.

Vlastimil Jaroslavský:

Vánoční vzpomínka

Tichém vánočním - bezhvězdá noc o radosti
napoví -

sněhová - asbestová přikrývka
sad pokrýla -

andlěl mír na zemi z nebe seslal . . .
Dnes - narození Krista lid zbožné slaví . . .

Je láska všem rozdána úsměvem -
vzpomínka na milé - tvář ozáří
jak zlatý šíp západu slunce večerem -
krev v omlazení dnů rozvíří . . .

Rozlétlí se v poselství holubice
kroužením k různým mrakům -
v kostelní lavici modlím se klee -
oddán Bohu a dětským snům . . .

Tichém vánočním - bezhvězdá noc o hoři
všem napoví -

zapomenutím na špatné doby
láskou čistou - ve skutkách slovy -
když břečtan přikryje drahých hroby . . .

Dohořívá vánočního stromku svíce
vzpomínkou na matku ve vzlykotu - pláči -
že vás jsem měl máti rád nejvíce -
pravdou Bůh dobrý dosvědčí! . . .

Toronto, 24. prosince 1982

(Z připravované sbírky - Korálky slz).

Karel Čapek:

O pěti chlebích

Pokračování ze str. 7

rybami sic taky křičí, ale to víte, ti nevědí, co za své ryby chtějí: to dávno není tak poctivá živnost jako pekařský stav.

Koukejme se, sousede: já jsem jednou starý člověk a jsem na světě sám; nemám ženu ani děti, tak copak já potřebuju. Tuhle jsem už říkal svému pomocníkovi, aby si mou pekárnu uvázal na krk sám. Mně tady nejde o můj prospěch; na mou duši, nejradiji bych opravdu rozdal svůj nepatrný majetek a šel za ním a pěstoval lásku k bližnímu a všechno, co on káže. Ale když vidím, jak se postavil proti nám pekařům, tak si říkám: To zas ne! Já jako pekař vidím, že tohle není žádná spása světa, ale holová pohroma pro naši živnost. Mně to je líto, ale to mu nedaruju. To nejde.

Rozumí se, podali jsme na něho stížnost k Ananiášovi i k místodržícímu, jako pro rušení živnostenského řádu a pro pobuřování: ale to víte, jak u těch úřadů všechno jde na dlouhé lokte. Vy mně znáte, sousede: jsem mírný člověk a nehledám s nikým rozbroje; ale kdyby on přišel do Jeruzaléma, postavím se na ulici a budu volat: Ukřižujte ho! Ukřižujte ho! (1937)

Z knihy apokryfů

Venka Travel Limited

640 Queen St. W., Toronto M6J 1E1

Tel.: 366-2258 a 366-2259

JANA BLAHOVÁ

Cenově výhodné lety pro návštěvníky
z Československa do Kanady.

Levné lety do Evropy.

DOVOLENÉ DO CELEHO SVĚTA.

naše hlasy

Publishing and Printing By:

Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:

Séf-redaktor:

MILO KOMINEK

Adress:

Adresa: 2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:

Kanada \$12* USA \$13, všechny zámořské státy
lodní poštou \$15.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$25.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlik

Tel.: 364-1787